SLUJBA
A NEŞEZUTEI CÂNTĂRI
ADECĂ
ACATHISTUL BUNEIVESTIRI
a Preasfintei de-Dumnezeu-Născătoarei, şi pururea Fecioarei Maria.

Blagoslovind Preotul, zicem: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie. Împărate ceresc, Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru. Apoi Troparele acestea, Glas 6: Miluieşte pre noi, Doamne... Slavă... Doamne miluieşte pre noi... Şi acum... A milostivirii poarta... (vezi p. 85). Şi îndată: Crez întru Unul Dumnezeu... (p. 10).

La Doamne strigat-am, Stihirile acestea,
Glas al 6-lea.
Podobie: Toată nădejdea...

Sfatul cel mai nainte de veci descoperind ţie, Fecioară, Gavriil, stătut-a de faţă, pre

tine heretisind, şi grăind: Bucură-te pământ nesemănat, bucură-te rug nears, bucură-te adânc cu anevoie văzut, bucură-te puntea carea muţi la Ceriu şi scara cea înaltă pre carea a văzut-o Iacov, bucură-te dumnezeiască năstrapă a mannei, bucură-te dezlegarea blestemului, bucură-te chemarea lui Adam, cu tine este Domnul.

Te arăţi mie ca un om, zis-a nestricata Fecioară către Arhistratigul, şi cum grăieşti graiuri mai presus de om? Că ai zis că cu mine Dumnezeu va fi, şi în mitrasul meu se va sălăşlui, şi cum mă voi face, spune mie, sălaş desfătat şi loc al sfinţeniei, al Celui ce se poartă pre Heruvimi? Să nu mă înşeli cu amăgire, că nu am cunoscut dulceaţă, de nuntă neîmpărtăşită sânt, dară prunc cum voi naşte?

Dumnezeu unde voieşte, se biruieşte rânduiala firii, a zis cel fără de trup, şi cele mai presus de om se lucrează. Graiurilor mele celor adevărate crede, Preasfântă prea-fără-de-prihană. Iară ea a strigat: Fie mie acum dupre graiul tău, şi voi naşte pre Cel fără de trup, trup dintru al meu împrumutându-se, ca pre Om să ridice, ca un singur Puternic, la vrednicia cea dintâi, prin amestecare.

Slavă... Şi acum..., Glas al 2-lea.

Taina cea din veac se descoperă astăzi, şi Fiul lui Dumnezeu, Fiul Omului se face, ca împărtăşindu-Se din cel mai rău, să dea mie din cel mai bun. Amăgitu-s'a dedemult Adam, şi Dumnezeu poftind a fi, nu s'a făcut. Om se face Dumnezeu, ca dumnezeu pre Adam să-l facă. Veseleasca-se zidirea, sălteze firea, căci Arhanghelul Fecioarei cu frică înainte-stă, şi «Bucură-te» îi aduce,

pre împrotivnica scârbei. Cela ce pentru îndurările milei Te-ai înomenit, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

LA STIHOVNĂ, Stihirile Glas 1.
Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Din crugurile cereşti zburând Gavriil în Nazaret, a stătut către Fecioara Maria, strigând ei: Bucură-te, Fiu vei zămisli, decât Adam mai vechiu, pre făcătoriul veacurilor şi răscumpărătoriul celora ce strigă ţie: Bucură-te, Curată.

Stih:

Auzi, fiică, şi vezi, şi pleacă urechea ta, şi uită norodul tău şi casa tatălui tău.

Gavriil Fecioarei bunăvestirea din Ceriu aducând, a strigat: Bucură-te, că vei zămisli în pântecele tău pre Cel ţie încăput, şi tuturor neîncăput, şi purtătoare în pântece va

să te arăţi, a Celui ce din Tatăl mai nainte de luceafăr au răsărit.

Stih:

Feţei tale se vor ruga bogaţii norodului.

Cuvântul Cel împreună pururea-vecuitoriu, al Tatălui Celui prea-fără-de-început, nedespărţindu-Se de cei de Sus, acum la cei de jos au venit, pentru îndurarea cea nemărginită, milostivire luând spre lunecarea noastră, şi a lui Adam sărăcia priimind, închipatu-S'au în cel strein .

Stih:

Tot pământul să se închine ţie, şi să cânte ţie.

Cela ce este din Tatăl cu pururea-vecuire, şi din Maică în vreme arătându-Se lumii, Cuvântul cel mai presus de fiiere chip de rob priimeşte, şi trup Se face, de Dumneze-

ire nedepărtându-Se, şi pre Adam iarăşi zideşte, în pântecele celeia ce fără de sămânţă pre El a zămislit.

Slavă... Şi acum... Glas al 2-lea.

Binevesteşte Gavriil astăzi Celei pline de har: Bucură-te Maică, ceea ce nu ştii de mire, şi de nuntă neispitită. Să nu te spăimântezi de chipul meu cel strein, nici să te temi: Arhanghel sânt. Şarpele oarecând pre Eva a amăgit; acuma bucurie binevestesc ţie, şi nestricată vei rămânea, şi naşte-vei pre Domnul neîntinată.

Apoi Doamne miluieşte, de 12 ori. Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm..., de 3 ori. Doamne, auzi rugăciunea mea... Apoi cântăm de trei ori, pre Glas 8, Dumnezeu este Domnul...

Şi Tropariul, de 3 ori:

Porunca cea cu taină luând întru cunoştinţă, în casa lui Iosif degrab a stătut cel fără de trup, zicând celei de nuntă neispitite: Cela ce au plecat cu pogorârea Ceriurile, cu neschimbare tot întru tine încape; pre Carele şi văzând în mitrasul tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Apoi: Doamne miluieşte, de 3 ori. Slavă... Şi acum... Psalm 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule...

Şi CANONUL de-Dumnezeu-Născătoarei,

a căruia acrostihida la Greci este aşa:

Priimitoare a bucuriei, ţie singure
se cade să te bucuri.

Facerea lui Iosif.

Cântarea 1. Glas al 4-lea. Irmos.

Deschide-voi gura mea, şi se va umplea de Duh, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei

Maici, şi mă voi arăta, luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Pripeală:

Preasfântă de-Dumnezeu-Născătoare, mântuieşte pre noi.

Carte a lui Hristos însufleţită, cu Duhul pecetluită, marele Arhanghel, Curată, pre tine văzând, glas a-nălţat ţie: Bucură-te primitoarea bucuriei, prin carea blestemul Strămoaşei se va dezlega.

Îndreptarea lui Adam, bucură-te Fecioară, Dumnezeiască Mireasă, a iadului omorârea, bucură-te cea cu totul fără prihană, palat al unuia Împăratului, bucură-te scaun de foc al Atotţiitoriului.

Slavă...

Triandafilul cel nevestejit, bucură-te singura carea ai odrăslit; mărul cel bine-mirosi-

toriu, bucură-te ceea ce ai născut; mirosul cel bun, al Împăratului tuturor; bucură-te cea neispitită de nuntă, a lumii mântuire.

Şi acum...

Comoara curăţiei, bucură-te prin carea din cădere ne-am sculat; bucură-te, Stăpână, crinul cel dulce mirositoriu, carele bine-mirezmeşte pre cei credincioşi, tămâie bine-mirositoare, mir de mult preţ.

Cântarea a 3-a. Irmos.

Pre ai tăi cântăreţi, de-Dumnezeu-Născătoare, ca un izvor viu şi îndestulat, pre cei ce au adunat ceată duhovnicească întăreşte-i, şi pentru dumnezeiască slava ta, cununilor slavei învredniceşte-i.

Ceea ce Spicul cel dumnezeiesc, ca o ţarină nearată, luminat ai odrăslit, bucură-te, masă însufleţită, carea ai încăput pâinea

vieţii; bucură-te, Stăpână, al apei celei vii izvorul cel nedeşărtat.

Bucură-te junicea, carea ai născut viţelul cel fără prihană credincioşilor; bucură-te mieluşaua, carea ai născut pre Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatele a toată lumea; bucură-te, fierbinte curăţitoare.

Slavă...

I mineaţă luminoasă, bucură-te, una carea pre Soarele Hristos ai adus, lăcaşul luminii: bucură-te, carea întunerecul ai risipit, şi pre cei întunecaţi draci desăvârşit ai împuţinat.

Şi acum...

Bucură-te singură poarta, prin carea Cuvântul singur au trecut, Stăpână carea zăvoarele şi porţile iadului cu naşterea ta ai

zdrobit; bucură-te intrare dumnezeiască, a celor ce se mântuiesc preacântată.

Apoi Catavasia: Pre ai tăi cântăreţi...
Doamne miluieşte, de 3 ori.
Deci Sedealna, Glas 1.

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitoriule...

Maimarele-Voievod al nematerialnicilor Îngeri, în Cetatea Nazaret stând de faţă, vestit-a ţie, Neîntinată, pre Împăratul veacurilor şi Domnul, Bucură-te, zicându-ţi, binecuvântată Marie, nepricepută şi netâlcuită minune, chemarea oamenilor.

Slavă... Şi acum..., iară aceasta.

Cântarea a 4-a. Irmos.

Cela ce şade în slavă, pre scaunul dumnezeirii, prin nour uşor au venit Iisus cel preadumnezeiesc, prin nestricată palmă, şi au

mântuit pre cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale.

În glasuri de cântări cu credinţă ţie strigăm, Preacântată: Bucură-te munte gras şi închiegat cu Duhul, bucură-te candelă şi năstrapă, ceea ce porţi manna, carea îndulceşte simţirile binecinstitorilor.

Curăţitoarea lumii, bucură-te, neîntinată Stăpână; bucură-te scară, carea dela pământ pre toţi înalţi cu harul; bucură-te punte, carea cu adevărat muţi din moarte la viaţă pre toţi cei ce te cântă.

Bucură-te Neîntinată, mai naltă decât Ceriurile, carea temelia pământului în pântecele tău fără de osteneală ai purtat; bucură-te roşeală, carea dumnezeiasca porfiră din sângiurile tale ai văpsit Împăratului Puterilor.

Slavă...

Bucură-te, Stăpână, carea cu adevărat ai născut pre puitoriul legii, Carele în dar şterge fărădelegile tuturor; adâncul cel neînţeles, înălţimea cea negrăită, cea neispitită de nuntă, prin carea ne-am îndumnezeit.

Şi acum...

Pre tine, carea ai împletit lumii cea neîmpletită de mână cununa, cu mare glas te cântăm, Bucură-te Fecioară ţie strigând, păzirea tuturor şi îngrădirea, şi întărirea şi sfinţita scăpare.

Cântarea a 5-a. Irmos.

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeiască slava ta, că tu, Fecioară neispitită de nuntă, avut-ai în mitras pre Cel preste toate Dumnezeu, şi ai născut fără de ani Fiu, Carele dăruieşte mântuire tuturor celor ce te cântă pre tine.

Bucură-te cea cu totul fără prihană, carea ai născut calea vieţii, şi din potopul păcatului lumea ai mântuit; bucură-te Dumnezeiască Mireasă, înfricoşată auzire şi grăire: bucură-te petrecerea Stăpânului zidirii.

Bucură-te Neîntinată, tăria şi întărirea oamenilor, loc al sfinţeniei slavei, omorârea iadului, cămară de nuntă cu totul luminoasă; bucură-te bucuria Îngerilor, bucură-te ajutătoarea celor ce se roagă ţie cu credinţă.

Bucură-te, Stăpână, carul Cuvântului cel în chipul focului, Raiule însufleţite, lemn al vieţii pre Domnul în mijloc având, a căruia dulceaţă înviază pre cei ce cu credinţă se împărtăşesc, şi stricăciunii supuşi au fost.

Slavă...

Întărindu-ne cu puterea ta, cu credinţă glas înălţăm ţie: Bucură-te cetatea Împăra-

tului a toate, pentru carea preaslăvite şi vrednice a se auzi arătat s'au grăit; munte netăiat, bucură-te adânc nemăsurat.

Şi acum...

Bucură-te, Neîntinată, sălaşule desfătat al Cuvântului, scoică ce pre dumnezeiescul mărgăritariu ai adus; bucură-te preaminunată, împăcarea tuturor către Dumnezeu, a celora ce pururea te fericesc, de-Dumnezeu-Născătoare.

Cântarea a 6-a. Irmos.

Cugetătorii de Dumnezeu, carii săvârşiţi dumnezeiescul şi preacinstitul praznicul acesta al Maicii lui Dumnezeu, veniţi cu mâinile să plesnim, pre Dumnezeu slăvind, Cel ce dintr'însa S'au născut.

Cămară a Cuvântului nespurcată, pricina îndumnezeirii tuturor, bucură-te, Prea-

curată, răsunarea Prorocilor, bucură-te împodobirea Apostolilor.

Dintru tine a picat roua carea a stins văpaia mulţimii dumnezeilor, pentru aceea strigăm ţie: Bucură-te lâna cea înrourată, pre carea Ghedeon, Fecioară, mai nainte o a văzut.

Slavă...

Iată ţie Bucură-te strigăm: liman fă-te nouă, şi adăpostire, celora ce înnotăm în noianul necazurilor, şi al tuturor sminte-lelor luptătoriului.

Şi acum...

Pricina bucuriei, umple de har gândul nostru, ca să strigăm ţie: Bucură-te rugul cel nears, nour cu totul luminos, care neîncetat umbrezi pre cei credincioşi.

Catavasia: Cugetătorii de Dumnezeu...

Apoi Condac 1, Glas al 8-lea. Rar, şi cu glas dulce. Dupre care ceteşte cu trezvire, cu evlavie, cu luarea aminte şi cu umilinţă Icoasele ce urmează.

Nebiruitei între voievozi, cele de biruinţă, ca izbăvindu-se din pierzanii, mulţămită aduce ţie turma ta, de-Dumnezeu-Născătoare. Ci ca ceea ce puterea ai nebiruită, din toată primejdia pre noi slobozeşte, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Icos, 1.

Îngerul cel întâi-stătătoriu, din Ceriu s'au trimis, să zică de-Dumnezeu-Născătoarei: Bucură-te; şi împreună cu glasul cel netrupesc, întrupat văzându-Te, Doamne, s'a spăimântat şi a stătut, strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, prin carea bucuria răsare,

Bucură-te, prin carea blestemul se stinge;
Bucură-te, a lui Adam cel căzut din nou chemarea,
Bucură-te, a lacrămilor Evei izbăvirea;
Bucură-te înălţime, cugetelor omeneşti neajunsă,
Bucură-te adâncime, ochilor îngereşti nepătrunsă;
Bucură-te, că eşti Împăratului scaun,
Bucură-te, că porţi pre Cel ce toate poartă;
Bucură-te steaua carea arătat face Soarele,
Bucură-te pântecele Dumnezeieştii întrupări;
Bucură-te, prin carea se înnoieşte zidirea,
Bucură-te, prin carea prunceşte Ziditoriul;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac, al 2-lea.

Văzându-se cea Sfântă pre sine în neprihănire, grăit-a către Gavriil cu îndrăzneală:

Neapropiat glasul tău nepriimit sufletului meu se arată; căci naştere din zămislire fără de sămânţă cum spui? Strigând: Alliluia.

Icos. al 2-lea.

Cunoaştere necunoscută a cunoaşte Fecioara cercând, strigat-a către cel ce slujea: Din sânuri curate fiu a se naşte cum este cu putinţă, spune-mi? Către carea acela a zis cu frică, strigând însă aşa:

Bucură-te, a sfatului cel negrăit tăinuitoarea,

Bucură-te, a celor ce doresc dupre tăcere încredinţarea;

Bucură-te, a minunilor lui Hristos începutul,

Bucură-te, a aşezămintelor Aceluia căpătâiul;

Bucură-te scară cerească, pre carea Dumnezeu S'au pogorât,

Bucură-te punte, carea treci la Ceriu pre cei de pre pământ;
Bucură-te, a Îngerilor de mult şopot uimire,
Bucură-te, a diavolilor cea mult-tânguită rănire;
Bucură-te, carea Lumina negrăit ai născut,
Bucură-te, carea tâlcul tău nimănui ai tâlcuit;
Bucură-te, carea înţelepţilor covârşeşti cunoaşterea,
Bucură-te, carea credincioşilor luminezi cugetarea;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac, al 3-lea.

Puterea Celui Preaînalt umbrit-a atunci spre zămislire pre cea de nuntă neispitită; şi cel cu bună roadă al ei pântece, tuturor s'a arătat ca o ţarină dulce, celor ce voiesc a

secera mântuire, când vor cânta aşa: Alliluia.

Icos, al 3-lea.

Având Fecioara de-Dumnezeu-priimitoriu mitrasul, alergat-a către Elisavet; iară pruncul aceleia, îndată cunoscând a ei închinăciune, s'a bucurat, şi cu săltări, precum cu cântări, glas a-nălţat către de-Dumnezeu-Născătoarea:

Bucură-te, a Vlăstariului celui nevestejit viţa,

Bucură-te, a rodului celui nestricăcios agonisirea;

Bucură-te, carea pre Lucrătoriul de-oameniiubitoriu ai lucrat,

Bucură-te, carea pre Odrăslitoriul vieţii noastre ai odrăslit;

Bucură-te arătură, carea creşti îmbelşugare de îndurări,

Bucură-te masă, carea porţi îndestulare de curăţiri;
Bucură-te, că raiul desfătăciunii înfloreşti,
Bucură-te, că limanul cel lin al sufletelor găteşti;
Bucură-te, priimită a rugăciunii tămâie,
Bucură-te, a lumii întregi curăţire;
Bucură-te, a lui Dumnezeu cea spre muritori bunăvoire,
Bucură-te, a muritorilor cea către Dumnezeu îndrăznire;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac, al 4-lea

Vifor lăuntric având, de gânduri de îndoială, întreg-cugetătoriul Iosif s'a turburat, către cea nenuntită căutând, şi ca de-nuntăfurată pre tine socotind, cea Neprihănită; dară cunoscând zămislirea ta, dela Duhul Sfânt, a zis: Alliluia.

Icos, al 4-lea.

Auzit-au păstorii pre Îngeri cântând cea în trup a lui Hristos venire; şi alergând precum către Păstoriul, văzutu-au pre Acesta ca un Miel neprihănit în pântecele Mariei păscându-se, pre carea cântând, au zis:

Bucură-te, a Mielului şi Păstoriului Maică,
Bucură-te curte, a cuvântătoarelor Oi;
Bucură-te, a nevăzuţilor vrăjmaşi înfruntare,
Bucură-te, a Raiului uşilor deschidere;
Bucură-te, că cele cereşti împreună se bucură cu cele pământeşti,
Bucură-te, că cele pământeşti împreună-dănţuiesc cu cele cereşti;
Bucură-te, a Apostolilor neamuţită gura,
Bucură-te, a purtătorilor de chinuri nebiruită îndrăznirea;
Bucură-te, cea tare a credinţei sprijinire,

Bucură-te, luminată cea a harului cunoaştere;
Bucură-te, prin carea ruşinat s'a arătat iadul,
Bucură-te, prin carea ne-am învestmântat cu slava;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac, al 5-lea.

Steaua cea cu dumnezeiască mergere văzând Maghii, urmat-au strălucirii acesteia; şi ca pre o făclie ţiindu-o, cu ea căutau pre atotţiitoriul Împărat; şi ajungând la Cel Neajuns, s'au bucurat, glas înălţând Lui: Alliluia.

Icos, al 5-lea.

Văzut-au pruncii Haldeilor în mâna Fecioarei pre Cel ce cu mâna pre oameni au plăzmuit; şi Stăpân înţelegându-L a fi, măcar de şi chip de rob luă, sârguitu-s'au cu

daruri a sluji, şi glas a înălţa celei Binecuvântate:

Bucură-te, a Stelei céii neapuse Maică,

Bucură-te zori ale tainicei zile;

Bucură-te, ce al înşelării cuptoriul ai stins,

Bucură-te, ce pre ai Treimii tainei văzători ai aprins;

Bucură-te, carea pre muncitoriul neomenos din stăpânire ai oborât,

Bucură-te, carea Domn de oameni iubitoriu pre Hristos ai arătat;

Bucură-te, ce din a varvariului slujire ne-ai izbăvit,

Bucură-te, ce din ale tinei lucrări ne-ai curăţit;

Bucură-te, carea a focului închinare ai încetat,

Bucură-te, ce a patimilor flacără ai preschimbat;

Bucură-te, credincioşilor a întregii-cugetări povăţuitoarea,
Bucură-te, a tuturor neamurilor veselia;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac, al 6-lea.

Propovăduitori de-Dumnezeu-purtători făcându-se Maghii, întorsu-s'au în Vavilon, plinind a Ta mai-nainte-vestirea; şi Hristos a fi propovăduindu-te tuturora, lăsat-au pre Irod ca pre un nerod, ce nu ştia să cânte: Alliluia.

Icos, al 6-lea.

Strălucind în Eghípet lumina adevărului, izgonit-ai al minciunii întunerec, că idolii lui, Mântuitoriule, nerăbdând a Ta tărie, căzut-au; iară cei ce de aceştia s'au izbăvit, glas înălţau de-Dumnezeu-Născătoarei:
Bucură-te, îndreptare a oamenilor,

Bucură-te, cădere a diavolilor;
Bucură-te, ce a ispitei rătăcire ai călcat,
Bucură-te, ce a idolilor înşelare ai vădit;
Bucură-te mare, ce pre Faraonul înţelegătoriu ai potopit,
Bucură-te piatră, carea pre cei de viaţă însetaţi ai adăpat;
Bucură-te stâlp de foc, povăţuind pre cei în întunerec,
Bucură-te acoperământ al lumii, mai desfătat decât nourul;
Bucură-te hrană, decât manna mai îndestulătoare,
Bucură-te, a desfătăciunii céii sfinte slujitoare;
Bucură-te, pământul făgăduinţei,
Bucură-te, din carea curge miere şi lapte;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac, al 7-lea.

Vrând Simeon dintru cest veac înşelătoriu să se mute, datu-Te-ai lui ca prunc, ci Te-ai cunoscut aceluia şi Dumnezeu desăvârşit; pentru care s'a preauimit de a Ta negrăită înţelepciune, strigând: Alliluia.

Icos, al 7-lea.

Nouă zidire arătat-au, arătându-Se Ziditoriul celor ce dela Dânsul am fost; din pântece fără de sămânţă odrăslind, şi pre aceasta precum era păzind, nestricăcioasă; pentru ca, minunea văzând, pre dânsa să cântăm, glas înălţând:

Bucură-te, floarea nestricăciunii,
Bucură-te, cununa înfrânării;
Bucură-te, ce al învierii chip ai strălucit,
Bucură-te, ce a Îngerilor viaţă ai arătat;
Bucură-te pom cu rod luminat, din carele se hrănesc credincioşii,

Bucură-te lemn cu bună umbră înfrunzit, întru carele se acoperă mulţi;
Bucură-te, carea ai purtat pre Povăţuitoriul celor rătăciţi,
Bucură-te, carea ai născut pre Izbăvitoriul celor robiţi;
Bucură-te, Celui Drept Judecătoriu înduplecarea,
Bucură-te, cea a multor căderi iertarea;
Bucură-te vestmânt celor goli de îndrăznire,
Bucură-te, a toată dorirea covârşindă iubire;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac, al 8-lea.

Streină naştere văzând, să ne înstreinăm de lume, mintea la Ceriu mutând; căci spre aceasta Cel Preaînalt Dumnezeu pre pământ S'au arătat om smerit: voind să tragă la înălţime pre carii către El glas înalţă: Alliluia.

Icos, al 8-lea

Întreg au fost întru cele de jos, şi de cele de Sus nicicum s'au depărtat Cel nemărginit Cuvântul; că dumnezeiască pogorâre, iară nu din loc mutare s'a făcut; şi naştere din Fecioară de-Dumnezeu-priimitoare, ce aude acestea:

Bucură-te, a Dumnezeului Celui Neîncăput încăperea,

Bucură-te, a tainei celei de cinste uşa;

Bucură-te, necredincioşilor îndoielnică auzire,

Bucură-te, a celor credincioşi neîndoită fălire;

Bucură-te carul preasfânt al Celui de preste Heruvimi,

Bucură-te înalt lăcaş ales al Celui de preste Serafimi;

Bucură-te, ce protivnice întru una ai adunat,
Bucură-te, ce fecioria şi naşterea ai împreunat;
Bucură-te, prin carea s'a dezlegat nelegiuirea,
Bucură-te, prin carea s'a deschis a Raiului intrarea;
Bucură-te cheia, céii a lui Hristos Împărăţie,
Bucură-te, a bunătăţilor celor vécĭnice nădăjduire;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac, al 9-lea.

Toată firea Îngerilor s'a mirat de cea mare a Ta a Înomenirii lucrare; că Cel neapropiat ca Dumnezeu, văzutu-S'au de toţi om apropiat, iară cu noi împreună-petrecând, aude dela toţi aşa: Alliluia.

Icos, al 9-lea

Pre ritorii cei mult glăsuitori, ca peşti vedem, fără de glas a fi pentru tine, de-Dumnezeu-Născătoare; că se nedumiresc a grăi cum şi fecioară rămâi, şi a naşte ai putut; ci noi, de Taină minunându-ne, cu credinţă glas înălţăm:

Bucură-te, a Înţelepciunii lui Dumnezeu cămara,

Bucură-te, a Proniei sale comoara;

Bucură-te, că pre iubitorii de înţelepciune neînţelepţi ai arătat,

Bucură-te, carea pre cei meşteri la cuvânt, necuvântători ai vădit;

Bucură-te, că s'au uimăcit cei cumpliţi iscoditori,

Bucură-te, că s'au vestejit cei de basne făuritori;

Bucură-te, carea a Athinenilor împletiri de cuvinte ai rumpt,
Bucură-te, carea a pescarilor mreje ai umplut;
Bucură-te, ce din adâncul necunoaşterii ne-ai răpit,
Bucură-te, carea pre mulţi întru cunoaştere ai luminat;
Bucură-te corabie celor ce vor a se mântui,
Bucură-te liman celor ce au preste ceastă viaţă a pluti;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac, al 10-lea.

A mântui, voind, lumea, Cel a toate Luminătoriul, către ceasta de-Sine-făgăduit au venit, şi Păstoriu fiind, ca Dumnezeu, pentru noi s'au arătat om precum noi; căci prin asemănare pre cel asemenea chemând, ca Dumnezeu aude: Alliluia.

Icos, al 10-lea

Zid eşti fecioarelor, de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară, şi tuturor celor ce la tine aleargă; că al ceriului şi al pământului Făcătoriul pre tine au gătit, Preacurată, în pântecele tău sălăşluind, şi pre toţi ţie a glăsui învăţând:

Bucură-te stâlpul fecioriei,

Bucură-te poarta mântuirii;

Bucură-te începătoare a înţelegătoarei din-nou-plăzmuiri,

Bucură-te neguţătoare a dumnezeieştii bunătăţi;

Bucură-te, că tu de iznoavă ai născut pre cei zămisliţi ruşinos,

Bucură-te, că tu ai povăţuit pre cei de minte furaţi;

Bucură-te, carea pre stricătoriul cugetelor ai zădărnicit,

Bucură-te, carea pre Sămănătoriul neprihănirii ai născut;
Bucură-te cămara céii făr' de sămânţă nuntiri,
Bucură-te, carea pre cei credincioşi Domnului ai împreunat;
Bucură-te, cea bună de-prunc-hrănitoarea între fecioare,
Bucură-te, ce de nuntă găteşti sufletele sfinţilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac, al 11-lea.

Biruieşte-se tot cântul ce sârguieşte a atinge multă mulţimea îndurărilor Tale; căci întocma la număr cu nisipul cântări de-Ţi aducem, Împărate Sfinte, nemica săvârşim vrednic de câte ai dat celor ce glas înălţăm Ţie: Alliluia.

Icos, al 11-lea.

De-lumină-priimitoare făclie, celor din întunerec arătându-se, vedem pre Sfânta Fecioară; că nematerialnica lumină aprinzând, povăţuieşte la cunoaştere dumnezeiască pre toţi, cu strălucirea ce mintea luminează, şi cu strigare se cinsteşte cu acestea:

Bucură-te rază a înţelegătoriului Soare,
Bucură-te răsfrângere a neapusei străluciri;
Bucură-te fulger ce sufletele luminezi,
Bucură-te, ce ca tunetul pre vrăjmaşi înfricoşezi;
Bucură-te, că răsai cea cu multe lumini Luminarea,
Bucură-te, că reverşi cel cu multe curgeri şuvoiul;
Bucură-te, ce al colimvitrei chip ai închipat,
Bucură-te, ce a păcatului întinăciune ai ridicat;

Bucură-te scăldătoare ce curăţeşti a cugetului cunoştinţa,
Bucură-te păhar, ce dregi bucuria;
Bucură-te, al lui Hristos miros cu mireazmă bună,
Bucură-te, a vieţii celei tainice desfătăciune;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac, al 12-lea.

Har voind să dăruiască datoriilor de demult, Dezlegătoriul tuturor datoriilor oamenilor, apropiatu-S'au dela Sine către cei îndepărtaţi de al Său har; şi rumpând zapisul, aude dela toţi aşa: Alliluia.

Icos, al 12-lea.

Cântând a ta născare, preacântămu-te toţi, ca lăcaş sfânt însufleţit, de-Dumnezeu-Născătoare; că în al tău pântece locuind Cel ce toate împreună-ţine cu mâna Domnul,

sfinţit-au, proslăvit-au, învăţat-au glas ţie toţi a înălţa:

Bucură-te cort al lui Dumnezeu şi Cuvântul,

Bucură-te cea decât Sfânta Sfintelor mai mare;

Bucură-te chivot aurit cu Duhul,

Bucură-te comoară a vieţii, cea nedeşertată;

Bucură-te cea de mare preţ cununa împăraţilor binecinstitori,

Bucură-te lauda cea de cinste a preoţilor bineslujitori;

Bucură-te, al Bisericii turn neclătit,

Bucură-te, al Împărăţiei zid nepovârnit;

Bucură-te, prin carea se înalţă izbânzile,

Bucură-te, prin carea vrăjmaşii se năruie;

Bucură-te, a trupului meu tămăduirea,

Bucură-te, a sufletului meu mântuirea;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac, al 13-lea.

O, întrutot-cântată Maică, ce ai născut pre Cel decât toţi Sfinţii mai sfânt Cuvântul, priimind ceastă de acum dăruinţă, de toată năpasta pre toţi izbăveşte, şi din cele ce vor să fie muncile scoate pre cei ce glas împreună înalţă: Alliluia.

Apoi iarăşi Icosul cel dintâiu:

Îngerul cel întâi-stătătoriu...

Şi Condacul 1: Nebiruitei între voievozi...

Rugăciune către Preasfânta de-Dumnezeu-Născătoare

O, preasfântă de-Dumnezeu-Născătoare, Fecioară Stăpână, ceea ce eşti mai înaltă şi mai presus decât Îngerii şi Arhanghelii, şi mai cinstită decât toată făptura, mirarea cea mare a Îngerilor, propoveduirea Prorocilor, podoaba cea aleasă a Arhanghelilor, întărirea cea tare a Mucenicilor, lauda cea prea-

slăvită a Apostolilor, povăţuitoarea cea tare a călugărilor, înfrânarea cea tare a pustnicilor, curăţia şi slava fecioarelor, veselia cea lină a maicilor, înţelepciunea şi învăţătura pruncilor, cârmuitoarea săracilor şi a văduvelor; golilor îmbrăcăminte, bolnavilor sănătate, robiţilor izbăvire, linişte celor de pre mare, liman bun celor înviforaţi, povăţuitoare fără de osteneală celor rătăciţi, mergere uşoară celor călători, odihnă bună celor osteniţi, acoperemânt şi scăpare celor asupriţi, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea celor lipsiţi, săracilor bogăţie neîmpuţinată; celor întristaţi deapururea mângâiere, celor ce nu-i iubeşte nimeni, iubire cu dragoste smerită; păcătoşilor mântuire către Dumnezeu; tuturor credincioşilor tare îngrădire, ajutătoare nebiruită şi folositoare. Prin tine Cel nevăzut văzut S'au făcut, pentru care rugăciune aducem ţie, robii tăi,

Doamna noastră. O, Preamilostivă Împărăteasă a Luminii celei înţelegătoare şi preaslăvite, carea ai născut pre Împăratul nostru Hristos Dumnezeu, dătătoriul de viaţă tuturor! Ceea ce eşti slăvită de cele Cereşti, minte îngerească, stea cu totul luminoasă, şi mai Sfântă decât toţi sfinţii, Împărăteasa împăraţilor, Stăpâna tuturor făpturilor, Fecioară încuviinţată de Dumnezeu, Mireasă nestricată, polată a Preasfântului Duh, scaun de foc al nevăzutului Împărat, chivot ceresc, Cuvântului lui Dumnezeu purtătoriu, carul cel în chipul focului, odihna Dumnezeului Celui Viu, zămislire negrăită a Trupului lui Hristos, cuibul Vulturului Ceresc, turtureaua cea cu bună glăsuire, porumbiţa cea preabună, lină şi fără de răutate, Maică iubitoare de fii, adâncul milelor, picătura ce risipeşte mânia lui Dumnezeu, adâncimea cea nemăsurată, taina cea negră-

ită, minunea cea neştiută, minune nespusă, biserică nefăcută de mână omenească a Însuşi Împăratului tuturor vecilor, tămâia cea cu bun miros, vestmânt cinstit, porfiră de Dumnezeu ţesută, Rai sufletesc, odraslă lemnului celui de viaţă purtătoriu, floarea cea preafrumoasă carea ai înflorit nouă veselia cerească, strugurul mântuirii noastre, păharul Împăratului Ceresc, întru carele s'a dres dela Duhul Sfânt vinul harului celui nedeşărtat, solitoarea Legii, începerea credinţii celei adevărate a lui Hristos, turnul cel neclătit, peirea ereticilor, sabia mâniei dumnezeieşti asupra protivnicilor lui Dumnezeu, îngrozirea dracilor, biruinţă în războaie, păzitoare adevărată tuturor credincioşilor, şi lumii încredinţată mântuire. O, întrutot-milostivă Doamnă Fecioară, Stăpână de-Dumnezeu-Născătoare, auzi-ne pre cei ce ne rugăm ţie, şi arată mila ta asupra

norodului tău; roagă pre Fiul tău să ne izbăvească de tot răul, şi păzeşte lăcaşul acesta, şi toate cetăţile şi satele, şi părţile creştineşti, şi tot norodul cel binecinstitoriu care scapă şi cheamă numele tău cel sfânt, de toate năpăştile, de ciumă, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri şi de războiul cel dintre noi, de toate durerile şi de toată îmbulzeala. Ca nici cu rane, nici cu îngrozire, nici cu moarte, nici cu dreaptă mânia lui Dumnezeu să se împuţineze robii tăi; ci îi păzeşte şi mântuieşte pre ei, Doamnă, cu mila ta, ceea ce te rogi pentru noi şi pentru buna rodire a văzduhului, spre vremi aducătoare de rodurile cele de folos carile nouă dăruieşti. Uşurează, ridică şi miluieşte, Stăpână Preamilostivă, de-Dumnezeu-Născătoare preacântată, de toate nevoile, pre cei ce sânt întru primejdii. Adu-ţi aminte de robii tăi, şi nu trece cu vederea lacrămile şi

suspinarea lor, ci înnoieşte pre noi cu bunătatea ta, ca cu mulţămire să ne mângâiem, aflând pre tine ajutătoare. Milostiveşte-te, Doamnă Preacurată, spre ajutoriul norodului tău celui neputincios, nădejdea noastră, adună cele risipite, pre cei rătăciţi pre cale povăţuieşte, pre cei căzuţi din bunacinstire iarăşi la Credinţă întoarce, pre bătrâni sprijineşte, pre tineri învaţă, pre prunci hrăneşte, şi proslăveşte pre cei ce te proslăvesc, iară mai vârtos preasfânta Biserică a Fiului tău păzeşte, şi o fereşte întru lungime de zile. O, milostivă şi preaîndurată Împărăteasa Ceriului şi a Pământului, de-Dumnezeu-Născătoare pururea Fecioară, miluieşte cu mijlocirea ta pre binecinstitorii ocârmuitorii noştri (N), şi toată oastea, şi Dreptslăvitoarea Creştinătate; păzeşte pre dânşii subt acoperemântul milei tale, apără pre ei cu cinstitul tău vestmânt, şi roagă pre Hristos

Dumnezeul nostru, ceea ce fără de sămânţă L-ai întrupat, să încingă pre noi cu putere de Sus asupra tuturor vrăjmaşilor noştri celor văzuţi şi nevăzuţi, şi asupra celor de alt fel, ce se oştesc asupra noastră şi asupra Dreptslăvitoarei Credinţei noastre. Mântuieşte şi miluieşte, Doamnă, pre Înalt Preasfinţitul Arhiepiscopul (sau Preasfinţitul Episcopul) nostru (N), şi pre toţi Dreptslăvitorii Arhierei, Părinţi Arhimandriţi, Preoţi şi Diaconi, şi tot Clirosul Bisericesc, şi pre tot dreptslăvitoriul norod carele se închină cinstitei Icoanei tale. Caută spre noi toţi cu căutătura folosinţii tale celei preamilostive, ridică pre noi dintru adâncul păcatelor, şi ne luminează ochii inimii spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aicea, iară la straşnicul Judeţ, pre Fiul tău pentru noi roagă. Pre cei ce s'au mutat întru bunăcinstire dintru această viaţă, întru cea véci-

nică împreună cu Îngerii, cu Arhanghelii şi cu toţi Sfinţii împărtăşeşte-i, ca să stea de-a dreapta Fiului tău şi Dumnezeu, şi cu rugăciunea ta învredniceşte pre toţi dreptslăvitorii creştini să vieţuiască cu Hristos, şi cu bucurie în lăcaşurile îngereşti să se desfăteze. Că tu eşti, Doamnă, slava celor cereşti şi nădejdea pământenilor, tu nădejdea şi înainte-stătătoarea tuturor celor ce aleargă către tine şi cer ajutoriul tău cel sfânt; tu solitoarea cea fierbinte către Fiul tău şi Dumnezeul nostru, că mult pot rugăciunile Maicii spre îmblânzirea Stăpânului, şi cu a ta solire către Sfântul Prestol a ne apropia îndrăznim, la harul Preasfintelor şi de-viaţăfăcătoarelor Taine, măcar de şi sântem nevrednici. Pentru aceasta şi pre Icoană văzând Chipul tău cel întrutot-cinstit, şi pre Cel Atotţiitoriu cu mâna ţiindu-L, ne bucurăm, păcătoşii, şi cu umilinţă căzând,

pre acesta cu dragoste şi cu frică sărutăm, aşteptând, Doamnă, cu sfintele şi de Dumnezeu priimitele tale rugăciuni, a ajunge la cele cereşti ale vieţii celei fără de sfârşit, şi în ziua Judecăţii fără de ruşine a sta de-a dreapta Fiului tău şi Dumnezeului nostru, slăvind pre El, împreună cu Cel fără-de-început al Său Părinte, şi cu preasfântul şi bunul şi de-viaţă-făcătoriul Său Duh, în vecii vecilor, Amin.

Cântarea a 7-a. Irmos.

Nu au slujit zidirii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Ziditoriului; ci îngrozirea focului bărbăteşte călcând, se bucurau viersuind: Preacântate, al Părinţilor Doamne şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Pre tine cântăm, strigând: Bucură-te, carul Soarelui celui înţelegătoriu, viţă adevărată carea Strugurul cel copt ai lucrat, Cel

ce picură vinul carele veseleşte sufletele celor ce cu credinţă pre tine slăvesc.

Mireasă Dumnezeiască, bucură-te, ceea ce pre vindecătoriul oamenilor ai născut, toiagul cel tainic care ai înflorit floarea cea nevestejită; bucură-te Stăpână, prin carea de bucurie ne umplem, şi viaţa moştenim.

Cea ritoricească limba nu poate, Stăpână, pre tine a cânta, că mai presus de Serafimi te-ai înălţat, născând pre Împăratul Hristos; pre Carele roagă, de toată vătămarea acum să ne izbăvească, pre cei ce ţie cu credinţă ne închinăm.

Slavă...

Bine te cuvintează, fericindu-te, marginile, şi strigă ţie: Bucură-te cartea, în carea, cu degetul Tatălui, Cuvântul S'au scris, Cu-

rată; pre Carele roagă-L, în cartea vieţii, pre robii tăi să scrie, de-Dumnezeu-Născătoare.

Şi acum...

Rugămu-te, robii tăi, şi genunchile inimii noastre plecăm: Pleacă urechea ta, Curată, şi ne mântuieşte, pre cei în necazuri cufundaţi, şi de toată robirea vrăjmaşilor păzeşte Cetatea ta, de-Dumnezeu-Născătoare.

Cântarea a 8-a. Irmos.

Pre cuvioşii Tineri în cuptoriu, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci adecă închipuindu-se, iară acum lucrându-se, pre toată lumea ridică a viersui: Pre Domnul cântaţi, lucrurile, şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

În pântece pre Cuvântul ai priimit, purtat-ai pre Cela ce poartă toate; hrănit-ai

cu lapte pre Cel ce cu amelinţarea hrăneşte toată lumea, Curată, căruia viersuim: Pre Domnul cântaţi, lucrurile, şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Moisi în rug a înţeles cea mare taina a naşterii tale; Coconii mai nainte au însemnat aceasta prealuminat, în mijlocul focului stând, şi nearzându-se, nestricată sfântă Fecioară: pentru aceasta te cântăm întru toţi vecii.

Cei mai întâi dezgoliţi cu amăgirea, în podoaba nestricăciunii ne-am îmbrăcat, cu îngrecarea ta; şi cei ce şedeam în întunerecul greşalelor, lumină am văzut, Fecioară, lăcaşul Luminii: pentru aceasta te cântăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl, şi pre Fiul,
şi pre Sfântul Duh, Domnul.

Morţii prin tine se înviază, că viaţa cea ipostatnică ai născut; bine-grăitori sânt cei ce mai nainte erau muţi; leproşii se curăţesc, boalele se gonesc, mulţimile duhurilor din văzduh s'au biruit, Fecioară, a oamenilor mântuirea.

Şi acum...

Ceea ce lumii ai născut mântuire, prin carea dela pământ la înălţime ne-am ridicat, bucură-te întrutot-binecuvântată, acoperământ şi întărire, zid şi îngrădire a celora ce cântă, Curată: Pre Domnul cântaţi, lucrurile, şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului cântând, şi preaînălţând pre Dânsul întru toţi vecii.

Pre cuvioşii Tineri în cuptoriu, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci adecă închipuindu-se, iară acum lu-

crându-se, pre toată lumea ridică a viersui: Pre Domnul cântaţi, lucrurile, şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a. Irmos.

Tot neamul pământesc sălteze, cu duhul fiind luminat, şi prăznuiască firea Minţilor celor nematerialnice, cinstind sfântul praznic al Maicii lui Dumnezeu, şi strige: Bucură-te, preafericită de-Dumnezeu-Născătoare Curată, pururea Fecioară.

Pentru ca Bucură-te să-ţi strigăm, credincioşii, carii prin tine bucuriei céii véciínice părtaşi ne-am făcut, izbăveşte-ne de ispită, de robia vărvărească, şi de toată altă rană, Fecioară, ce vine oamenilor celor ce păcătuiesc, pentru mulţimea greşalelor.

Arătatu-te-ai luminare a noastră şi întărire, pentru aceasta strigăm ţie: Bucură-te

stea neapusă, carea aduci în lume pre Soarele cel mare; bucură-te, Curată, carea ai deschis Edemul cel încuiat; bucură-te stâlp de foc, carele povăţuieşti omenirea la viaţa cea de Sus.

Să stăm cu bună-cucernicie în casa Dumnezeului nostru, şi să strigăm: Bucură-te, Stăpâna lumii, bucură-te Marie, Doamna noastră a tuturor, bucură-te cea una între femei fără de prihană şi bună; bucură-te vasul carele ai priimit mirul cel nedeşărtat, ce asupra ta s'au deşărtat.

Slavă...

Porumbiţă, carea pre Cel Milostiv ai născut, bucură-te pururea Fecioară, bucură-te lauda tuturor Cuvioşilor, încununarea pătimitorilor; bucură-te a tuturor Drepţilor dumnezeiasca împodobire, şi a noastră, a credincioşilor, mântuire.

Şi acum...

Cruţă, Dumnezeule, moştenirea Ta, trecând cu vederea acum toate păcatele noastre, având rugătoare la aceasta către Tine pre ceea ce pre pământ fără sămânţă în pântece Te-a purtat, Hristoase, Carele ai voit, pentru marea milă, a Te închipa în cel strein.

SVEATILNA

Podobie: Femei, auziţi glas...

Săltaţi, dănţuiţi, cu veselie cântaţi: Gavriil Fecioarei Bucură-te aducând, bunevestiri de bucurie în Cetatea Nazaret acum au venit: Bucură-te, Curată, Prea-fără-de-prihană, părtinirea lumii, bucură-te scaun ceresc.

Slavă... Şi acum...

Taina cea din veac astăzi se cunoaşte: Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl, Fiul Fecioarei Mariei, pentru milostivire, Se face, şi bunevestiri de bucurie Gavriil îi grăieşte, cu carele să strigăm ei: Bucură-te, Maica Domnului.

LA HVALITE. Stihirile, Glas 4.
Podobie: Ca pre un viteaz...

Taina cea ascunsă şi Îngerilor necunoscută, lui Gavriil Arhanghelului se încredinţează, şi la tine acuma vine, cea una nestricată, şi bună porumbiţă, şi înnoirea neamului, şi strigă ţie: Bucură-te, Preasfântă, găteşte-te, ca prin cuvânt pre Dumnezeu Cuvântul în coapsele tale să-L priimeşti.

Palat de lumină purtătoriu s'a gătit ţie, Stăpâne, curatul pântece al dumnezeieştii Fiice. Vino la aceasta, pogoară-te, miluieşte zidirea Ta, cea prin pizmă luptată şi în robia

pierzătoriului ţinută; frumseţea cea dintâiu şi-a pierdut, şi pogorârea Ta cea mântuitoare aşteaptă.

Gavriil Arhanghelul arătat vine la tine, cea cu totul fără prihană, şi strigă ţie: Bucură-te, dezlegătoarea blestemului, îndreptarea căzuţilor; bucură-te ceea ce singură aleasă lui Dumnezeu ai fost; bucură-te nour însufleţit al Soarelui, priimeşte pre Cel neîncăput, că în mitrasul tău să locuiască au voit.

Slavă... Şi acum... Glas 4.

Limbă ce nu cunoştea a auzit de-Dumnezeu-Născătoarea, căci ale Buneivestiri graiuri către dânsa Arhanghelul a grăit, încât cu credinţă priimind heretisirea, zămislit-a pre Tine, Dumnezeul Cel mai nainte de veci. Pentru aceasta şi noi, bucurându-ne, strigăm Ţie: Dumnezeule, Cela ce dintru

dânsa neschimbat Te-ai întrupat, pace lumii dăruieşte, şi sufletelor noastre mare milă.

Apoi Vrednic este, cu adevărat, a te ferici... Sfinte Dumnezeule... Şi dupre Tatăl nostru, Tropariul: Porunca cea cu taină..., o dată (p. 190). Doamne miluieşte, de 40 de ori. Ceea ce eşti mai cinstită...

Slavă... Şi acum... Şi Otpust.